

ble, no ens han de fer pas por les conclusions lògiques; i la conclusió lògica és, en aquest cas, enderrocar les vivendes, sigui com sigui, i construir-ne d'altres en bones condicions.

Se'ns dirà que l'economia no ho permet i nosaltres direm que l'economia hauria d'ésser de tal naturalesa que permetés fer-ho. Perquè, quina és aquesta classe d'economia que sobrant braços, com sobren avui dia, no és capaç d'organitzar la societat de manera que es basti i es corregeixi ella mateixa? Hem de buscar una base, el més científica possible, a tots els problemes de l'Urbanisme actual. Hem de buscar tots els factors precisos que limitarien la iniciativa personal de l'arquitecte, per tal o qual solució.

L'arbitrarietat en les solucions dels problemes vitals de l'organisme «ciutat» és inadmissible avui dia. El problema és massa seriós i afecta a la mateixa humanitat que habita la ciutat.

Una bona solució urbanística ha d'estar fonamentada sobre tals principis, que facin aquella solució possible, incontestable i forçosament admissible com a única solució al problema.

I aquella solució lògica, incontestable, derivada d'haver plantejat bé el problema, no dubtem que serà admesa per una gran majoria de tècnics i de públic en general.

El pla perfecte d'una ciutat serà aquell que resolgui d'una manera efectiva tots els problemes vitals de la mateixa i prevegi solucions per a problemes que s'han de plantejar en un futur immediat.

Com posar els problemes, doncs? D'on treure les premisses necessàries per bastir l'edifici d'aquesta lògica urbanística?

L'Urbanisme és una matèria complexa. És tècnica perquè les seves orientacions han de venir acompanyades de les solucions que permet la tècnica actual. És fisiològica perquè actua damunt d'un organisme vivent que és la ciutat; i és sociològica perquè les formes de les noves ciutats han de permetre a l'individu millorar la seva existència i, per tant, ha de beneficiar-se'n la societat en general.

Ens cal, primerament, analitzar la ciutat i els seus traçats, la seva classificació, els llocs on s'hi ha de desenrotllar la indústria, la vivenda; les causes de cada una d'aquestes classificacions actuals: històriques, socials, econòmiques, etc.

I si aquest estudi no es fa solament per una sola ciutat, sinó per moltes, ens serà més fàcil generalitzar i profunditzar les causes dels problemes. Cal també analitzar amb un prisma ampli, amb una visió alta, cada problema. Sense això, l'esforç és inútil.

Pretendre, com pretenia un crític d'Art barceloní, al criticar el projecte de «La Ciutat de Repòs», realitzat per la nostra agrupació G. a. t. c. p. a. c. que més urgent que el problema de les platges, i d'endegar l'eufòria i l'afició al mar, de la nostra generació, era arreglar un carrer que no tenia sortida, a l'interior del casc antic de Barcelona, és, al nostre entendre, una manca de visió de conjunt dels problemes urbanístics que impossibilita també, per trobar les solucions incontestables que busquem.

